

Budapest témahét

A karácsonyi témahetünkön Budapest városával ismerkedtünk. A tanulók témákat választhattak, és a választott témájukból kellett a témahét végére egy kiállítást berendezniük, előadást tartaniuk. Én a Földalatti Budapest elnevezésű csoporttal vettem részt több érdekes programon. Feladatunk az volt, hogy felfedezzük a Budapest felszíne alatt alakuló és létező dolgokat, illetve ezekről gyűjtöttünk információkat, adatokat.

Az első nap reggelén volt egy közös évfolyam-megbeszélés, ahol belemelegedtünk a témába, illetve ahol megosztották velünk patrónusaink a fontosabb tudnivalókat a héttel kapcsolatban. Aztán csapatokba rendeződtünk, és megbeszéljük, mit is fogunk mi pontosan csinálni a témahét során.

Az én csapatomban csak hatan voltunk, Istvánnal, a csoport vezetőjével együtt heten. Már az első nap izgalmas programon vettünk részt, ugyanis barlangászni mentünk. A barlang a Mátyás-barlang volt, jó messze az iskolától. Őszintén szólva csak ártatlan barlangba mászkálásra számítottam, ehelyett ott úgy fogadtak minket, hogy öltözzünk át, ami azt sejtette velem, hogy itt nem csak sétáról lesz szó. A cuccainkat egy öltözőben hagytuk, ahogy kabátjainkat és pulcsijainkat is. Egy nagy, egyrészes anorákruhát húztunk fel magunkra, ami mindenkin rendkívül viccesen állt. Aztán indulás a barlangbejáráshoz.

A barlangtúra nagyon mókás volt, mivel különösebbnél

különösebb átjárókon haladtunk keresztül, és egyre furcsább nevű és kinézetű termekben ültünk le. Volt kisebb, volt nagyobb, furcsa alakú, vagy teljesen szokványos, és mind egyiknek volt neve. A közlekedés a termek között nem mindig volt egyszerű, legtöbbször csúszni-mászni kellett, esetleg guggolásban menni. De mi megküzdöttünk ezzel is, és bejártuk a barlang valamennyi részét. A két lány, aki végigvezetett minket, sok mindent elárult a barlanggal kapcsolatban, például, hogy milyen hosszú, hogyan tájékozódnak, és hogy milyen az időjárás nyáron. Ezután visszamentünk az öltözőbe, és levakartuk magunkról a ruhát meg a sok agyagot, ami ránk ragadt. Néhány kópé gyerek miatt nekem a hajam és az arcom is elég piszkos lett.

A következő nap fél kilenckor találkoztunk a csapattal a Clark Ádám téren, egy kicsit elkéstem Dórával, de ez a villamosvezető hibája volt. Rögtön indultunk a Várba, a Sziklakórházba. Ennek ajtaja előtt elég

sokat kellett várakoznunk, mire végre beengedtek. Sajnos nem lehetett fényképezni a múzeumban, de azért sok minden megmaradt. Ez egy régi kórház, amit ma múzeumként tartanak fent. Bemutatja, hogy hogyan működött, és milyen volt akkor, amikor még elláttak benne embereket. Az embereket viaszbábuk jelenítették meg, amik szerintem nagyon jók voltak, néhányuk elég ijesztő volt. A kórház maga is egy kicsit nyomasztó meg nem túl barátságos volt, de ettől eltekintve érdekesnek találtam. A kórház után – ekkor hagytam el a mobilomat – a négyes metróhoz igyekeztünk, ami lassan, de biztosan épül. Az építésszemberek közül egy bácsi vezetett végig minket, nagyon sok mindent láttunk. Fel kellett tennünk védősisakokat, hogyha valami ránk esne, megvédjen. A Kálvin térről indultunk, és a föld alatt elsétáltunk a Duna alatt egészen a Gellért térig. Közben pedig mindenféle értékes információt összegyűjtöttünk a metró építésével és útvonalával kapcsolatban. Nagyon izgalmas volt a túránk, érdekes lesz majd lemenni ide akkor, mikor kész lesz.

A harmadik napot az iskolában kezdtük, az informatika teremben próbáltunk összehozni

valami elfogadható anyagot a látottakkal, hallottakkal kapcsolatban – ez többé-kevésbé sikerült is. Még délelőtt elindultunk az utolsó állomásunkra: egy metróban kialakított, működő óvóhelyet tekintettünk meg. Az óvóhelyen sok furcsa gépszerkezetet láttunk, némelyiknek kellemetlen hangja volt. Elég furcsán nézett ki az egész, nem egészen így képzeltem, ha képzeltem valahogy egyáltalán.

Csütörtökön megtartottuk fantasztikus kiállításunkat a témahét eseményeiből, szerintem nagyon interaktív és vicces lett. A többiek munkái is nagyon tetszettek, főleg a Budapest hangjai. Érdekes volt az egész, szívesen nézelődtem mások kiállításán is.

A témahetet ezzel lezártuk. Mindenki elpakolt és hazament, készült a csibe- és suli karácsonyokra, én is hasonlóan cselekedtem.

Nekem nagyon tetszett ez a témahét, mert nagyon jó programok voltak, változatosak és egyáltalán nem unalmasak, nem kellett semmi kellemetlent csinálnunk, és az egész nagyon változatos és érdekes volt. Remélem még több hasonló témahét lesz.

Várhegyi Luca

